

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **L. K.**, narozen X
toho času ve X

proti
žalovanému: **Vězeňská služba ČR, věznice Valdice**
se sídlem nám. Míru 55, Valdice

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 20. 3. 2017, doručenou krajskému soudu dne 21. 3. 2017, domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného ve smyslu § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
2. Předně uvedl, že generální ředitel Vězeňské služby svými rozhodnutími ze dne 8. 11. 2016, čj. VS-146721/ČJ-2016-800073-22RVO, ze dne 5. 12. 2016, čj. VS-146721-2/ČJ-2016-800073-22RVO, a ze dne 2. 1. 2017, čj. VS-146721-3/ČJ-2016-800073-22RVO, zamítl jeho stížnosti proti rozhodnutím ředitele věznice Valdice ze dne 14. 10. 2016, čj. VS 6822100001/10/16-22/NVT/1, ze dne 14. 11. 2016, čj. VS 6822100001/11/16-22/NVT/1, a ze dne 14. 12. 2016, čj. VS 6822100001/12/16-22/NVT/1, kterými byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady výkonu trestu odnětí svobody dle ustanovení § 35 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu“), a to za měsíce září, říjen a listopad 2016 v částkách po 1.500 Kč.
3. Žalobce připomněl obsah rozhodnutí ředitele věznice i rozhodnutí generálního ředitele Vězeňské služby a zrekapituloval právní úpravu dopadající na srážky k úhradě nákladů výkonu trestu. Uvedl, že v předmětných měsících mu byly do věznice poukázány peníze z plnění od povinného výkonem rozhodnutí a že z nich mu byla vypočtena úhrada nákladů výkonu trestu za každý měsíc ve výši 1.500 Kč uvedenými rozhodnutími.
4. Žalobce namítl, že uvedená rozhodnutí ředitele věznice jsou exekučními tituly, a aniž by nabyly právní moci a aniž by uplynula lhůta k dobrovolnému plnění, současně s jejich

vydáním byla provedena i srážka z přijatých peněz. Navíc výkon rozhodnutí „srážkou z přijatých peněz“ zákon nezná. Žalobce má za to, že věta druhá ustanovení § 18 odst. 3 nařízení generálního ředitele Vězeňské služby č. 43/2010 je v rozporu se zákonem, a to s ustanovením § 373 o. s. ř.

5. Žalobce má za to, že peněžní prostředky na kontě „R“ nelze postihnout pro úhradu nákladů výkonu trestu „srážkou z přijatých peněz“ předepsaných nepravomocným a nevykonatelným exekucním titulem. Proto je provádění těchto srážek „pro nepravomocné a nevykonatelné exekucní tituly“ nezákonným zásahem správního orgánu. Poukázal na vyhlášku Ministerstva spravedlnosti č. 10/2000 Sb. a uvedl, že aby měl odsouzený možnost splnit povinnost úhrady nákladů výkonu trestu, je mu poskytnuta lhůta k dobrovolnému plnění. Je-li však provedena srážka, pak to je znakem, že odsouzený (tj. žalobce), neplní své povinnosti (dobrovolně nehradí náklady výkonu trestu). Dobrovolnou úhradu nákladů výkonu trestu stanovenou pravomocným exekucním titulem může žalobce provést z konta „E“.
6. Lhůtu pro podání této žaloby považuje žalobce za zachovanou, neboť mu bylo dne 20. 2. 2017 doručeno (kdy se tak o něm dozvěděl) usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 2. 2017, čj. 31 A 2/2015-77, v němž byla soudem vysvětlena povaha rozhodnutí správního orgánu, která je aplikovatelná i na tuto věc.
7. Žalobce proto žádal, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým by určil nezákonnost srážek z přijatých peněz z konta „R“ pro úhradu nákladů výkonu trestu a zkrácení práva žalobce v dobrovolné úhradě těchto nákladů předepsaných rozhodnutími ředitele věznice Valdice ze dne 14. 10. 2016, čj. VS 6822100001/10/16-22/NVT/1, ze dne 14. 11. 2016, čj. VS 6822100001/11/16-22/NVT/1, a ze dne 14. 12. 2016, čj. VS 6822100001/12/16-22/NVT/1, a zakázal žalovanému, aby v porušování žalobcova práva pokračoval a přikázal mu obnovit stav před zásahem.
8. Ve vyjádření k žalobě žalovaný označil žalobu za nedůvodnou. Pro účely povahy žalobcem napadené činnosti žalovaného při zabezpečení povinnosti hradit náklady výkonu trestu poukázal na úpravu výkonu trestu odnětí svobody v trestním zákoníku, trestním řádu a podrobnou úpravu podmínek výkonu trestu odnětí svobody ve speciálním zákoně, tj. zákoně o výkonu trestu odnětí svobody, vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 10/2000 Sb. a nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 43/2010, o postupu pro rozúčtování odměn osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody a v ústavu zabezpečovací detence zaměstnány, o úhradě nákladů spojených s výkonem vazby a trestu odnětí svobody a o evidenci finančních prostředků obviněných a odsouzených.
9. Žalovaný se vyjádřil i k žalobním námitkám a zrekapituloval, že rozhodnutí ředitele věznice Valdice byla žalobci doručena dne 17. 10. 2016, 16. 11. 2016 a 15. 12. 2016, přičemž z těchto rozhodnutí mohl usuzovat na jím tvrzený nezákonný zásah a od uvedených dnů mu běžela lhůta dvou měsíců pro podání žaloby. Dodal, že rozhodnutí generálního ředitele Vězeňské služby o vyřízení jeho stížností, kterými byla rozhodnutí ředitele věznice, mu byla doručena dne 22. 11. 2016, 9. 12. 2016 a 10. 1. 2017. Závěrem žalovaný namítl zmeškání lhůty pro podání žaloby, a proto navrhl její odmítnutí.
10. V replice na vyjádření žalovaného žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného o zmeškání lhůty dvou měsíců pro podání žaloby a v tomto směru odkázal na počátek běhu lhůty, jak jej uvedl již v žalobě. Má za to, že není zmeškána ani lhůta dvou let, neboť ta je

určena okamžikem vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 6. 4. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1351/16.

11. Při jednání soudu konaném dne 13. 2. 2018 setrvaly obě strany sporu na svých argumentech a procesních návrzích.
12. Krajský soud v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu nemohl věcně projednat a musel ji jako opožděně podanou odmítnout.
13. Z předloženého správního spisu vyplynuly následující skutečnosti: Rozhodnutím ředitele věznice Valdice ze dne 14. 10. 2016, čj. VS 6822100001/10/16-22/NVT/1, byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady výkonu trestu odnětí svobody dle ustanovení § 35 odst. 1 zákona o výkonu trestu za měsíc září 2016 v částce 1.500 Kč, a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Téhož dne bylo žalobci z konta „R“ sraženo 1.500 Kč. Žalobce proti tomuto rozhodnutí, které převzal dne 17. 10. 2016, podal dne 19. 10. 2016 stížnost, v níž namítal, že aniž by tento exekuční titul nabyl právní moci a vykonatelnosti, byl současně dne 14. 10. 2016 proveden výkon rozhodnutí srážkou z přijatých peněz. Rozhodnutím generálního ředitele Vězeňské služby ČR ze dne 8. 11. 2016, čj. VS-146721/ČJ-2016-800073-22RVO, byla jeho stížnost zamítnuta a napadené rozhodnutí potvrzeno s odůvodněním, že stížnost může směřovat jen proti vypočtené výši nákladů výkonu trestu, což nesměřovala. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 22. 11. 2016.
14. Rozhodnutím ředitele věznice Valdice ze dne 14. 11. 2016, čj. VS 6822100001/11/16-22/NVT/1, byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady výkonu trestu odnětí svobody dle ustanovení § 35 odst. 1 zákona o výkonu trestu za měsíc říjen 2016 v částce 1.500 Kč, a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Téhož dne bylo žalobci z konta „R“ sraženo 1.500 Kč. Žalobce proti tomuto rozhodnutí, které převzal dne 16. 11. 2016, podal dne 18. 11. 2016 stížnost, v níž namítal, že aniž by tento exekuční titul nabyl právní moci a vykonatelnosti, byl současně dne 14. 11. 2016 proveden výkon rozhodnutí srážkou z přijatých peněz. Rozhodnutím generálního ředitele Vězeňské služby ČR ze dne 5. 12. 2016, čj. VS-146721-2/ČJ-2016-800073-22RVO, byla jeho stížnost zamítnuta a napadené rozhodnutí potvrzeno s odůvodněním, že stížnost může směřovat jen proti vypočtené výši nákladů výkonu trestu, což nesměřovala. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 9. 12. 2016.
15. Rozhodnutím ředitele věznice Valdice ze dne 14. 12. 2016, čj. VS 6822100001/12/16-22/NVT/1, byla žalobci uložena povinnost uhradit náklady výkonu trestu odnětí svobody dle ustanovení § 35 odst. 1 zákona o výkonu trestu za měsíc listopad 2016 v částce 1.500 Kč, a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Téhož dne bylo žalobci z konta „R“ sraženo 1.500 Kč. Žalobce proti tomuto rozhodnutí, které převzal dne 15. 12. 2016, podal dne 17. 12. 2016 stížnost, v níž namítal, že aniž by tento exekuční titul nabyl právní moci a vykonatelnosti, byl současně dne 14. 12. 2016 proveden výkon rozhodnutí srážkou z přijatých peněz. Rozhodnutím generálního ředitele Vězeňské služby ČR ze dne 2. 1. 2017, čj. VS-146721-3/ČJ-2016-800073-22RVO, byla jeho stížnost zamítnuta a napadené rozhodnutí potvrzeno s odůvodněním, že stížnost může směřovat jen proti vypočtené výši nákladů výkonu trestu, což nesměřovala. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 1. 2017.

16. Soudní ochrany proti nezákonnému zásahu se lze ve správním soudnictví domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ustanovení § 82 a násl. s. ř. s. Ustanovení § 84 téhož zákona určuje lhůtu pro podání této žaloby a její náležitosti. Dle jeho odstavce prvního musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. V souladu s ustanovením § 40 odst. 2 a 3 stejného zákona lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, a není-li ho v měsíci, posledním dnem měsíce. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud žalobu odmítne, byla-li podána předčasně nebo opožděně.
17. K zásahům (tj. srážkám částky 1.500 Kč z konta „R“ žalobce), které jsou dle tvrzení žalobce nezákonné, mělo dojít dne 14. 10. 2016, 14. 11. 2016 a 14. 12. 2016. V žalobě sám uvedl (strana 4 žaloby), že se o srážkách z „došlých peněz“ dozvěděl z doručených exekučních titulů, tj. z rozhodnutí ředitele věznice ukládajících mu povinnost úhrady výkonu trestu. O těchto zásazích tedy žalobce věděl v den převzetí těchto rozhodnutí ředitele věznice Valdice, tj. dne 17. 10. 2016, 16. 11. 2016 a 15. 12. 2016. Následně i ve svých stížnostech proti rozhodnutím ředitele věznice, tj. dne 19. 10. 2016, 18. 11. 2016 a 17. 12. 2016, již namítal, že aniž by exekuční titul (jednotlivá rozhodnutí ředitele věznice) nabyl právní moci a vykonatelnosti, byl současně s jejich vydáním proveden výkon rozhodnutí srážkou z přijatých peněz.
18. Jak je již uvedeno shora, subjektivní lhůta pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem (§ 84 odst. 1 s. ř. s.) je stanovena v délce dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Rozhodným okamžikem pro běh dvouměsíční subjektivní lhůty je tak okamžik, ke kterému se žalobce dozvěděl o jednání, v němž spatřuje nezákonný zásah. V posuzovaném případě tedy konec dvouměsíční subjektivní lhůty pro podání žaloby ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o jím tvrzeném nezákonném zásahu spočívajícím v provedení srážky peněz z jeho konta „R“, uplynul dnem 17. 12. 2016, 16. 1. 2017 a 15. 2. 2017, tj. dva měsíce poté, co převzal rozhodnutí ředitele věznice. Žaloba však byla vyhotovena až dne 20. 3. 2017 a soudu doručena dne 21. 3. 2017 (k poštovní přepravě byla předána dne 20. 3. 2017).
19. Z uvedeného je tak zřejmé, že žaloba proti všem třem tvrzeným nezákonným zásahům byla podána po zákonem stanovené lhůtě, proto musel krajský soud žalobu dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděnou odmítnout. Lze dodat, že zmeškání lhůty nelze prominout (§ 84 odst. 2 s. ř. s.).
20. Pro úplnost nutno dodat, že krajský soud má tedy za to, že počátek běhu lhůty pro podání zásahové žaloby byl v tomto případě určen převzetím rozhodnutí ředitele věznice (sám žalobce totiž uvedl, že z nich se dozvěděl o provedené srážce peněžních prostředků z jeho konta), neboť opravný prostředek proti rozhodnutím ředitele věznice (tj. stížnost), který žalobce využil, byl přípustný a mohl směřovat jen proti vypočtené výši nákladů výkonu trestu a neměl ani odkladný účinek (§ 9 odst. 2 vyhl. č. 10/2000 Sb.). Stížností tedy nebylo možno brojit proti samotnému provedení srážky peněz, tj. proti úkonu žalovaného, který žalobce označil za nezákonný zásah. I kdyby však krajský soud přesto připustil, že by počátek lhůty dvou měsíců začal běžet až doručením rozhodnutí generálního ředitele Vězeňské služby, kterými bylo rozhodnuto o stížnostech žalobce, pak by tato lhůta uplynula dnem 22. 1. 2017, 9. 2. 2017 a 10. 3. 2017, neboť tato rozhodnutí o zamítnutí stížností mu byla doručena dne

22. 11. 2016, 9. 12. 2016 a 10. 1. 2017. I tak by tedy byla zákonná dvouměsíční subjektivní lhůta pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem zmeškána.

21. Žalobce se mylí, pokud lhůtu dvou měsíců pro podání této zásahové žaloby odvozuje ode dne, kdy mu bylo doručeno usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 2. 2017, čj. 31 A 2/2015-77. V označené věci šlo o žalobu podanou proti rozhodnutí ředitele věznice o zařazení žalobce do práce. V odůvodnění zmíněného usnesení pak byl vysloven názor soudu na povahu zmíněného rozhodnutí ředitele věznice, z něhož pak žalobce vyvodil aplikovatelnost i na tuto věc. Taková skutečnost, tj. právní závěry soudu v jiné věci, však na běh lhůt stanovených ustanovením § 84 s. ř. s. v nyní projednávané věci nemůže mít a nemá vůbec žádný vliv.
22. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 13. února 2018

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu: